

Pregàries per fer presents a les persones que han mort en soledat i no hi haurà cap persona que les recordi.

Benvolgut(da) germà(na),

Tots hem patit la pèrdua d'un ésser estimat, del Pare, de la Mare, d'un amic, d'un familiar, etc.. Aquesta pèrdua deixa un buit que no es pot omplir però els seguidors de Jesucrist tenim la Fe que ens ajuda en aquests moments a superar aquest buit. Us proposem tenir un record per persones que moren sense companyia o en situacions de pobresa o marginació: persones sense llar que moren al carrer, persones que moren mirant d'arribar a les costes del nostre país, persones que moren de pobresa energètica, etc..

Des del Secretariat de Marginació dintre de la Delegació Pastoral Social i Caritativa us volem fer arribar tres pregàries. En concret us fem arribar el record de tres persones: la Clàudia, el Javier i la Lily per fer presents a les persones que, com elles, han mort en soledat i no hi haurà cap persona que les recordi.

Pregària per la Clàudia

i per totes les que enguany ens han deixat, en la seva condició de privades de llibertat.
"Preguem des de la seva vida, des de la pobra vida dels nostres germans presos i germanes preses, que pels seus errors s'han trobat a la presó, per què ser pres no es tria i que moltes vegades és el final d'un camí equivocat.
Recordem doncs molt especialment aquells i aquelles que fins i tot en aquests últims moments s'han trobat sols i allunyats del seu país i dels qui estimava o l'estimaven."

Oración por nuestro hermano Javier

y por todos aquellos hermanos que este año nos han dejado en la soledad.
"Nuestras vidas se encontraron, compartimos muchos momentos de superación y fortaleza, aprendiendo juntos a comenzar de nuevo sin perder la esperanza de un nuevo sueño, haciendo de nuestro sitio un hogar.
Una partida deja un vacío, pero vuestro recuerdo no se olvida y nos llena de alegría y felicidad. Fué muy fácil quereros imposible olvidaros."

Oración por Lily

y por todas las personas que este año son estrellas tras vivir la esclavitud del siglo XXI.
"Quiero recordarte, agradecer tu valentía y tu fortaleza al ponerte en marcha para buscar un futuro y mejorar la realidad de tu familia. Fuiste una persona con gran capacidad de sufrimiento, lo primero que se rompió en tí fue la confianza ya que los seres más allegados fueron los que pusieron tu vida en riesgo y aún con ello te aferraste a la vida en cada instante...
Quiero recordarte... y agradecer tu vida, tu paso dándote."

Acompanyar i estimar

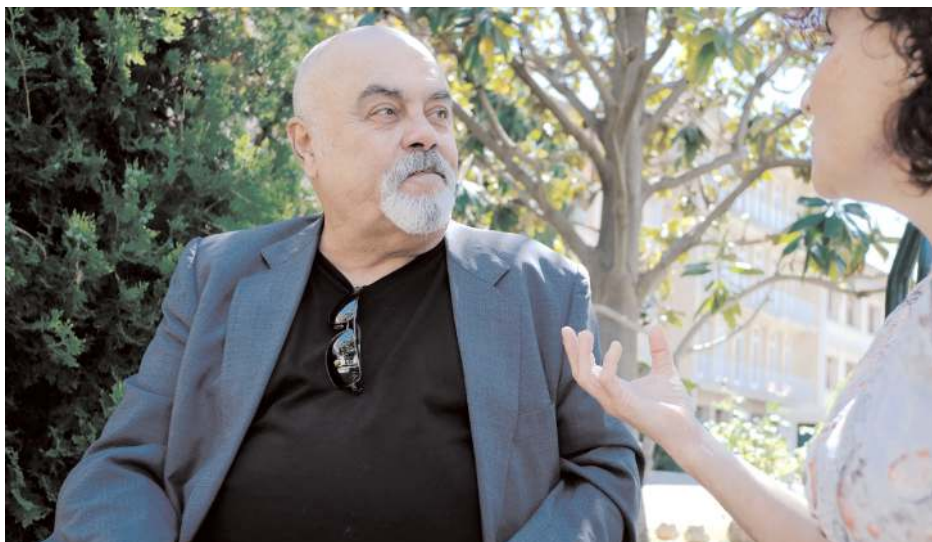
Servei d'Atenció Espiritual i Religiosa de Sant Joan de Déu

Al Jorge li agrada passejar pels jardins del centre residencial Hort de la Vila, al barri de Sarrià, dels Serveis Socials Sant Joan de Déu. També gaudeix de les excursions, dels grups de relaxació, d'informàtica, de teatre... Fa més d'un any que hi va arribar, havia estat vivint al carrer uns mesos que se "li van fer eters, no et pots imaginar el que és si no t'hi has trobat", fins i tot va patir un infart. La seva situació era desesperada, als 50 anys no havia tingut més remei que marxar de Veneçuela per buscar millor sort a Barcelona. "Allà no teníem aigua, ni llum, havíem de robar els camions de basura per subsistir". Finalment el Jorge va poder entrar en aquest centre, i poc a poc ha anat recobrant l'esperança de retrobar-se amb la seva dona que segueix a Veneçuela. "Ella és la meua força per seguir lluitant", afirma. El Jorge ha millorat molt gràcies a l'ajuda dels professionals i voluntaris, que han cobert les seves necessitats materials, però també les emocionals i espirituals. "Vaig estar enfadat amb Déu per tot el que m'havia passat, però ara necessito tornar a sentir-lo aprop". I una de les persones que l'han acompanyat en el seu camí, ha estat Roser Díaz, responsable del Servei d'Atenció Espiritual i Religiosa (SAER), de Sant Joan de Déu.

"Intentem estar al seu costat, fer que se sentin estimats, escoltats, lliures, per compartir les seves vivències transcendentals i religioses", explica la Roser, que tota la seva vida ha estat catequista i ara intenta transmetre l'espiritualitat de Sant Joan de Déu, "un gran revolucionari, que estava preocupat pel benestar del cos i de l'ànima. Volem seguir el seu model i ens deixem tocar pel patiment de les persones que arriben al centre. Apropar-se, compadir-se, acompanyar, consolar, estimar, apoderar; són els verbs del bon samarità, que ens mostren com és l'amor de Déu".

Aquesta atenció espiritual fa que el Jorge se senti "tranquil, en pau, ara reso molt". Li va fer molta il·lusió quan li van regalar un marc amb la Verge dels tres rosers, per qui ell té devoció des de petit i ara l'acompanya a la seva habitació.

Cada mes es prepara una oració comunitària pels germans, professionals, voluntaris, residents del centre d'Hort de la Vila i de Creu dels Molers -entre els dos centres atenen més de 240 persones- que finalitza amb un sopar de germanor. També comparteixen dues Eucaristies, pels volts de Nadal i per la festivitat de Sant Joan de Déu.

En Jorge està a l'espera de rebre una prestació econòmica i poder accedir a una vida més autònoma en un habitatge compartit. “Els pisos d'inclusió són una aposta de futur, actualment disposem de 94 places a Barcelona, un equip d'educadors, integradors i treballadors social els fa l'acompanyament, creiem que gaudir del seu dret a tenir més autonomia i intimitat és essencial per una integració plena en la societat”, valora Marta Tello, responsable de comunicació dels Serveis Socials de Sant Joan de Déu.

REQUADRE

Housing first

Al 2018, Serveis Socials de Sant Joan de Déu van atendre 265 persones en situació de pobresa en els sis programes que realitzen. De tots ells, els d'habitatge han rebut un gran impuls l'últim any: augment de places i l'obertura de més recursos fora de l'àrea metropolitana de Barcelona. Però el programa estrella és el housing first o primer la llar. Ofereix un habitatge per a persones que venen del carrer, sovint amb problemes de salut mental i addiccions. És un programa de l'Ajuntament de Barcelona, gestionat per Sant Joan de Déu Serveis Socials-Barcelona, i la UTE Suara- Sant Pere Claver. S'ofereixen 50 pisos i els requisits són el co-pagament del pis, una bona convivència veïnal i acceptar la visita dels professionals. El canvi de mentalitat rau en què tradicionalment es pensava que s'havien de cobrir les necessitats bàsiques per accedir a l'habitatge, i el housing first posa l'accent en primer la vivenda, per poder sortir del carrer.

“Tenir les claus del meu pis és tenir les claus de la meva vida”, diu Jesús, ex-resident d'un pis social. I és que tenir un pis no hauria de ser un privilegi sinó un dret, com afirma l'article 47 de la Constitució. Un habitatge permet empadronar-se i accedir als drets bàsics de qualsevol ciutadà, per exemple l'atenció sanitària de forma regular. I tenir un projecte il·lusionant de futur com formar una família.

Mentre que la tendència a casa nostra i a tot Europa és d'un augment de forma alarmant de la gent sense llar, Finlàndia és el país on més s'ha implementat el projecte Housing First, que els ha permès eradicar gairebé del tot la gent que dorm al carrer, però per aconseguir-ho s'ha anat a l'arrel del problema i es va fer una gran feina preventiva des dels anys 80, en què s'hi van implicar administracions, ajuntaments, ONGs. Un exemple a seguir.

Gloria Carrizosa Servitje

III JORNADA MUNDIAL DELS POBRES

“L’esperança dels pobres mai no es frustrarà”

Concert per l’esperança

17 de novembre de 2019

17h Concentració a la Plaça Catalunya

17,15h Marxa fins l’Església de Betlem

18h Concert per l’Esperança a càrrec del grup Worship

19h Berenar compartit

MÚSICA · LLOANÇA · DÉU

WORSHIP.CAT

Per més informació podeu dirigir-vos al Secretariat de Pastoral amb marginats, Carrer Sant Pau, 101 - 08001 Barcelona - tel. 933 17 63 97 - sdmarginats@arqbcn.cat

Església Episcopal
de Barcelona